

Hieronder informatie over het aantal spelers dat voor dit korte, vrolijke toneelspel nodig is, hun karakterbeschrijvingen en hoe het decor er uit dient te zien. En nog enkele eventuele andere bijzonderheden. Tevens het begin van het stuk en nog een extra scène. Dit om u een indruk te geven hoe het manuscript in elkaar steekt en u te laten lezen hoe eigentijds en met wat voor humor dit stuk geschreven is.

Pieter Stouwie

Een leugen teveel....!'

Kort, vrolijk toneelspel.

Voor 2 mannen en 1 vrouw

Van ca. 15 minuten

© Door Pieter Stouwie

Karaktereigenschappen:

Bram

Aardige, naïeve man.

Irma

Vrouw van Bram. Zoekt spanning.

Lex

Vlotte man. Op en top charmeur.

Toneel:

De ene helft van het toneel stelt de woonkamer van Bram Molenbeek voor. De andere helft van het toneel een gedeelte van een park. Gezien vanuit de zaal: Links staat een tafel. Naast de tafel plaats men een stoel. Links deur naar de gang. Is deze niet aanwezig, komt Bram via de zijkant van het toneel op. Rechts plaatst men een tuinbankje. Achter de bank zet men enkele staande planten. Dit stelt het park voor. De afscheiding tussen de kamer en het park wordt aangegeven door een kastje en enkele staande planten in het midden. Op het kastje plaatst men een foto. Op de tafel liggen een telefoon, een krant en een briefopener.

Geluiden:

Tijdens het spel hoort men natuurgeluiden (fluitende vogels). Deze geluiden laat men via een speakerbox, die rechts van het toneel is geplaatst, horen.

Kleding:

Het stuk speelt in de lente.

Bram: Luchtig gekleed. Het liefst in spijkerbroek en overhemd. Geen stropdas.

Irma: Uitdagend en sexy gekleed.

Lex: Netjes gekleed. Het liefst in kostuum, compleet met overhemd en stropdas.

Voor het DOEK open gaat draait men: '*Little Lies*' van **Fleetwood Mac**. Ongeveer 30 seconden later opent men het DOEK.
Vlak voordat Irma met haar tekst begint draait men de muziek langzaam naar uit...!

DOEK.

Irma zit op tuinbankje.

Irma

(heeft mobieltje in haar hand, toetst nummers in, wacht) Hallo, lieverd. Met mij. Hoe is ie?

Bram

(zijkant toneel) Met mij?...*(zucht)* Moe.

Irma

Moe?

Bram

Ja. We hebben de hele middag zitten vergaderen. Ik ben zo duf als een konijn.

Irma

Dan moet je een lekker warm bad nemen. Alle zorgen van je af laten glijden. Of ga een eindje hardlopen. Lekker uitwaaien.

Bram

(komt links op, laat deur open. Hij heeft een mobieltje aan zijn oor. In zijn andere hand draagt hij een koffertje en heeft hij een stapeltje post) Dat is een goed idee. Hoe is het bij jou?

Irma

(kijkt grijnzend om zich heen, ernstig) Het is hier mega druk. Het rapport waar ik mee bezig ben moet voor vijf uur de deur uit.

Bram

(zet koffertje neer, legt post op tafel, gaat zitten) Je bent dus niet voor zes uur thuis?

Irma

Nee. Dat red ik niet. Daarom bel ik ook. Zou jij willen koken?

Bram

Natuurlijk. Wat had je in gedachten?

Irma

Gebakken aardappels met worteltjes en doperwtjes.

Bram

Mmm. Lekker. Ik ga meteen aan de slag. Als je thuis komt staat het eten klaar.

Irma

Mooi zo! Dan ga ik nu snel verder met het rapport. Tot vanavond.

Bram

Ja. Tot vanavond! *(produceert drie kusjes)* Doe! *(verbreekt verbinding, stopt mobieltje in zijn broekzak)*

Irma

(vertederd) Doe! Brammetje! *(verbreekt verbinding, vertederd richting zaal)* 't Is een lieverd, maar zo naïef als een kind. Je kunt hem werkelijk alles wijs maken. *(bergt mobieltje op)* Zo. Lekker genieten van de rust en de stilte. Dat heb ik wel verdiend! *(kijkt ontspannen de zaal in)*

Bram

(bekijkt uitvoerig de post) Even kijken. Wat hebben we hier? Reclamefolders. Die kunnen meteen bij 't oud papier. *(legt folders opzij, pakt kaartje)* Ha. Een kaartje uit Antwerpen. Zeker van Irma d'r ouders. *(draait kaartje om, leest)* Hallo Brammetje. *(kijkt verbaasd de zaal in, leest verder)* Bedankt voor de onvergetelijke nacht! *(onnozel)* Welke nacht? *(leest verder)* Zullen we 't nog es overdoen? Zelfde hotel? Zelfde kamer? Kusjes. Nicole. *(verbaasd)* Wat is dit? Wie is Nicole? Ik ken helemaal geen....*(draait kaartje om)* Hotel Leopold! Nog nooit van gehoord! Zeker verkeerd bezorgt! *(draait kaartje om, leest)* Bram Molenbeek *(noemt vervolgens een straat/laan/plein, huisnummer, postcode in dorp/stad waar het stuk wordt gespeeld)*. Nee, dat is 't ook niet! Mijn naam en adres kloppen. Zeker een grappenmaker die mij in de maling wil nemen. *(legt kaartje opzij)* En wat hebben we hier? *(pakt envelop, leest)* Harry Hoeksteen. Tandarts. *(pakt briefopener, opent envelop, legt briefopener weg)* Zeker de nota van mijn jaarlijkse controle. *(haalt nota eruit, leest)* Wat zei ik? C11: Preventieve controle. *(schrikt)* Jeetje. Negentien euro en zeventig cent. En dat voor maar twee minuten. *(kijkt verolgen de zaal in, steekt wijs- en middelvinger op)* TWEE MINUTEN! Zo wil ik ook wel tandarts zijn. *(doet alsof hij in de mond van een patiënt kijkt en in zijn hand een haakje heeft, bekakt stemmetje)* Doet u de mond maar even open, mevrouw Kroon. Ja. Ietsje meer graag. Ja. Zo. Nou, dat ziet er keurig netjes uit mevrouw Kroon. Hoe is 't met uw broer? Ik las dat ie de omloop van *(noem dorp/stad waar het stuk wordt gespeeld)* heeft uitgelopen. Weliswaar op zijn tandvlees, maar toch....Wat zegt u? *(zucht diep, op normale toon)* Ik moet er niet aan denken! De God ganse dag in die stinkende bekken zitten te friemelen. Dan toch maar een simpel ambtenaartje....*(legt nota opzij)*

Als Bram aan zijn laatste zin begint, kijkt Irma op haar horloge. Vervolgens gaat haar blik langzaam van rechts naar links door de zaal.

Irma

(ongeduldig) Waar blijft ie nou? We hadden toch om vijf uur afgesproken?

Bram

En dit? Wat is dit? *(pakt envelop, bekijkt hem, leest verbaasd)* Notaire Paul Dupont.... Notaris Paul Dupont? *(verbaasd)* We hebben helemaal geen familie in Frankrijk. *(pakt briefopener, maakt envelop open, haalt brief eruit, leest)* Mesdames et Messieurs....Geachte meneer.....Hierbij deel ik u, uit naam van madam...Mevrouw Marie Claire Le Blanc, mede dat u.....*(denkt diep na)* Wie is dat nu weer? Marie Claire Le Blanc, *(trekt schouders op, leest verder)* woonachtig aan de Route de village 41...Dorpsweg 41, *(fronst wenkbrauwen)* Ik zou 't echt niet weten. *(denkt diep na)* Marie Claire....Wacht es....Er begint mij iets te dagen. Mijn fietsvakantie met Lex. Nu *(telt in gedachten, duim wijsvinger, middelvinger, ringvinger en pink gaan omhoog. Daarna gaan de duim, wijsvinger, middelvinger en ringvinger nogmaals omhoog)* negen maand geleden. *(leest verder)* Oei! *(leest verder)* O, nee! *(leest verder)* Dit kan niet waar zijn! Dit moet ik Lex vertellen. *(pakt telefoon, toetst nummer in, wacht)*

Iets verder.....**Lex**

Is prima. Ga maar. *(neemt op)* Met Lex.

Bram

Hallo, Lex. Met Bram.

Lex

(opgewekt) Ha die Bram. Wat leuk dat je belt kerel. Alles goed?

Bram

't Gaat lekker. En met jou?

Lex

Druk. Druk. Vooral deze maand. Antwerpen, Londen, Milaan en New York. Ik reis wat af.

Bram

(geïnteresseerd) Antwerpen zei je?

Lex

Ja. Vorige week. Een oersaaie lezing over modern management. Gelukkig kwam ik in de bar van 't hotel nog een paar gezellige mensen tegen.

Bram

Hotel Leopold?

Lex

Ja. Ken je dat?

Bram

Men zegt dat ik er geweest ben.....

Lex

Zeg Bram, ik wil niet onbeleefd zijn, maar er zit momenteel een potentiële cliënt tegenover me... *(zwaait richting Irma)* Ik moet het dus kort houden. Wat kan ik voor je doen?

Bram

Ik heb een vraag.

Lex

Eentje?

Bram

Ja.

Lex

Oké. Snel dan. *(kijkt naar zijkant toneel, zwaait naar Irma)*

Bram

Herinner je onze fietsvakantie in Frankrijk nog?

Lex

Natuurlijk! Hoe zou ik die kunnen vergeten? De eindeloze wijnvelden, de vele zonnebloemen. Samen Alpe d' Huez beklimmen. Ik voelde met net Joop Zoetemelk.

Bram

Ik bedoelde eigenlijk die dag dat we onderweg waren naar Montpellier.

Lex

(denkt na) Montpellier.....

Bram

Ja. De dag dat we werden overvallen.....Door een noodweer!

Lex

O, ja. Die dag. Het onweerde. De regen kwam met bakken vol uit de hemel. Binnen een paar minuten waren we drijfnat.

Bram

(snuift) Drijfnat ...We waren twee verzopen katers, Lex!

Lex

Wanhopig zochten we maar een plek waar we konden we schuilen. Het dichtstbijzijnde hotel was ruim vijftig kilometer verder op.

Bram

Ineens zagen we een kast van een huis. We belden aan. Een knappe vrouw deed open.

Lex

Knappe vrouw? Ik heb in mijn leven heel wat mooie vrouwen gezien, maar ZO eentje zoals Marie Claire....Jezus....Wat een stuk!

Bram

Ze liet ons binnen. We mochten blijven slapen. Ze gaf ons elk een pyjama van haar overleden man. Ze....(*verrast*) Hoe weet jij trouwens dat ze Marie Claire heette?

Lex

Dat eh....Ik eh....

Bram

Of heb je haar 's nachts bezocht?

Lex

(*ongemakkelijk*) Eh,....Ja. Ik kon niet slapen. Ik lag maar te woelen. Ik zag voortdurend haar gezicht voor me. Die mooie ogen, die verleidelijke lach.

Bram

En Marie Claire?

Lex

Die lag op me te wachten.....In haar doorzichtige lingerie.

Bram

Jullie hebben.....

Lex

Gepraat. Over haar man. Wist je dat de arme ziel is verongelukt tijdens een bergwandeling?

Bram

Nee. Dat heeft Marie Claire mij niet verteld.

Lex

Plotseling werd Marie Claire intiem. Ze zoende mij. Hongerig....Vurig.

Bram

Je hebt je niet verzet?

Lex

Eh, nee! Daarvoor had ik niet de kracht.

Bram

Je bent dus met Marie Claire de koffer ingedoken?

Hoe loopt dit af? Het slot is verrassend. Het zal het publiek doen bulderen. Maar niet alleen aan het einde, ook tijdens andere scènes zal het publiek regelmatig een lach niet kunnen onderdrukken. De mensen zullen de acteurs en de actrice belonen met een daverend applaus. Met andere woorden: "Een leugen teveel!" is een echte aanrader!